ततः किपध्वेजा राजन् इला मंग्रप्तकान् रणे। त्रभ्यद्रवत तां मेनां कौरवीं पाण्डनन्दनः। तथैव पाण्डवाः सर्वे धृष्टयुचपुरागमाः । त्रभ्यधावन्त ता सेनां विस्नन्तः शितान् शरान् । पाण्डवैरवकीर्णानां संमोहः समजायत । न च जज्ञुरनीकानि दिशो वा विदिशस्तया। त्रापूर्थमाणा निश्चितैः भरैः पाण्डवचादितैः । इतप्रवीरा विध्वस्ता कीर्थमाणा समन्ततः । कीरव्यबध्यत चमूः पाण्डुपुत्रीभं हार्थैः। तथैव पाण्डवी सेना शरैराजन् समन्ततः। र्णेऽइन्यत प्त्रैसे शतशोऽय सहस्रशः। ते सेने स्थासन्त्रसे बध्यमाने परस्परं। व्याकुले समपद्येतां वर्षासु सरिताविव । त्राविवेश ततस्तीत्रं तावकानां महद्भयं। पाण्डवानाञ्च राजेन्द्र तथाभृते महाहवे। इति श्रीमहाभारते श्रच्यपर्वणि सङ्गलयुद्धे दशमाऽध्यायः॥ १०॥ ॥ मञ्जय उवाच ॥ तिसान् विलुलिते मैन्ये बध्यमाने परस्परं । द्रवमाणेषु योधेषु निनदत्सु च दिनायु । कूजतां स्तनतां चैव पदातीनां महाहवे। विद्रुतेषु महाराज हथेषु बद्धधा तदा। प्रचये दारुणे जाते संहारे सर्वदेहिना। नानाशस्त्रसमावाये व्यतिषकरथिदिये। हर्षणे युद्धशाण्डानां भोरूणां भयवर्द्धने । गाहमानेषु योधेषु परस्परवधैषिषु। प्राणादाने महाघीरे वर्त्तमाने दुरोदरे। संग्रामे घारक्षे तु यमराष्ट्रविवर्द्धने। पाण्डवास्तावकं मैन्यं व्यधमन्त शितैः शरैः । तथव तावका योधा जन्नः पाण्डवमैनिकान् । तसिंख्या वर्त्तमाने युद्धे भीक्भयावहे। पूर्व्वाहे चैव मंप्राप्ते भास्तरादयनं प्रति। स्थलच्याः परे राजन् रचितास महात्मना । त्रयोधयंस्तव वसं मृत्युं कला निवर्त्तनं । बिलिभः पाण्डवैदृष्तेश्वञ्चलच्चैः प्रहारिभः। कीर्व्यसीदत् पृतना स्गीवाग्निसमाकुला। तां दृष्ट्वा सीदतीं सेनां पद्भे गामिव दुर्व्वलां । उज्जिहीर्षुस्तदा श्रन्थः प्रायात् पाण्डुचमूं प्रति । मद्रराजस्तु मंत्रुद्धो ग्टहीला धनुरुत्तमं। त्रभ्यद्रवत मंग्रामे पाण्डवानाततायिनः। पाण्डवापि महाराज समरे जितकाशिनः। मद्रराजं समासाद्य विव्यधुर्निशितैः शरैः। ततः ग्रर्भतैसी च्रीर्मद्राजा महारथः। त्रईयामास ता सेना धर्मराजस पश्यतः। प्राद्रासंसतो राजन्दुर्निमित्तान्यनेकगः। चचाल ग्रब्दं कुर्वाणा मही चापि सपर्वता। सदण्डग्रूला दीप्राया दीर्थमाणाः समन्ततः। जन्ता भूमिं दिवः पेतुराहत्य रिवमण्डलं। मृगास महिषासापि पविणस विशास्ति। त्रपसर्यं तदा चत्रः सेनां ते बडिशो नृप। भगसन्धरापुत्रा प्राप्रजेन समन्विता। चरमं पाण्डुपत्राणां पुरसात्मर्वभूभुजां। शस्त्राग्रेष्वभवज्ज्वाला नेत्राण्याहत्य वर्षती । शिरःखलीयत स्रशं काकोलूकास्य केतुषु ततस्तद्युद्धमत्युग्रमभवत्यद्वचारिणा। ततः सर्वाण्यनीकानि सन्निपत्य जनाधिप। अभययः कारवा राजन् पाण्डवानामनीकिनीं। श्रत्यस्तु श्ररवर्षेण वर्धन्तव सहस्रदृक्। अभ्यवर्षद्दीनात्मा कुन्तीपुत्रं युधिष्ठिरं। भीमसेनं शरैश्वापि स्कापुद्धैः शिलाशितेः।

M.M

#s.

大きは

*10 80

温.其